

Rýchly skok do postele

Nadšenie sa obrátilo proti mne . Keď mi choroba skočila do úsmevu a zmenila mi plány . Namiesto plno zážitkov z Brna som sa so školy vrátila so spomienkami z postele .

V pondelok 10.10. mi prišlo na hodine angličtiny veľmi zle a už som cítila, že na mňa ide nejaká choroba. Chcela som ísť domov a chcela som sa poriadne vyliečiť, ostať doma ešte v utorok aby som do Brna mohla ísť. Nuž, v utorok som sa cítila ešte horšie a myslela som že to do večera prejde, no môj stav sa zhoršoval. Utorok som volala svojej pani učiteľke, že mi je zle a, že asi neprídem . Ona mi hneď povedala, že mám radšej ostať doma. Tak som na druhý deň išla k lekárke, ktorá mi oznámila nepeknú správu, že musím zostať doma až do ďalšieho týždňa. Mala som pocit, že mi bolo ešte horšie a každým dňom ma bolelo viac hrdlo. Do toho sa mi pridala silný kašeľ a bolesť hlavy bez horúčky. Nič iné ako pozeranie rodinných prípadov a podobných seriálov ma vtedy nezaujímalo. Rodičia sa o mňa poctivo starali . Tatino mi každý večer krájal plnú misu ovocia a mamina mi na raňajky krájala plnú misu zeleniny. V sobotu večer mi už bolo lepšie, tak som si urobila večer s kamarátkou a hneď nato na ďalší deň v nedeľu sa mi to znova vrátilo a bolo mi neskutočne zle. Potom som mala výčitky svedomia, že som si k sebe zavolala kamarátku.. Tak znovu si zo mňa robili všetci srandu, že či náhodou už nesimulujem, lebo mal prísť samozrejme pondelok . V pondelok som už chcela ísť do školy, lebo som počúvala o veľa dobrých zážitkov od mojich spolužiačok a chcela som vidieť nejaké fotky a videá. Ráno mi bolo veľmi zle a mamina ma nepustila. Snažila som sa to ešte doliečiť, dávala som si všetky možné lieky, ležala som, oddychovala a čakala, že mi to do večera prejde. Silný kašeľ ma neprešiel ani do utorka, ale ja som sa rozhodla, že do školy pôjdem, pretože moja pani lekárka povedala, že to nie je infekčné. V utorok som prišla do školy, kde ma čakalo veľké prekvapenie od mojej kamarátky Naty, ktorá mi doniesla trofej za prvé miesto. Ani neviem začo a dodala k tomu, že nevedela čo mi ma kúpiť .

Dievčatá mi poukazovali úžasné videa, porozprávali všetky zážitky čo zažili. Na Slovenskom jazyku sme si čítali ešte zopár článkov. Ja iba dúfam, že budeme mať tú česť ísť s mojimi spolužiačkami na nejaký podobný výlet. Vždy, keď sa niekam teším, ochoriem. Už v Senci som si to s mojimi spolužiačkami veľmi užila .

Dúfam, že si nejaký výlet zopakujeme a, že sa tam pridám aj ja, aj moji spolužiaci ktorí sa nezúčastnili.

Barbora Popluhárová